

Geloofsbouwers - 4

Andrew Wommack

Inleiding:

Zonder geloof is het onmogelijk om God te behagen (Hebreeën 11:6). Geloof is onze overwinning die de wereld overwint (1 Johannes 5:4). Geloof is essentieel voor alles wat we doen in het christenleven. Maar toch hebben veel christenen moeite met geloof. Het lijkt voor velen een illusionaire gedachte, en zelfs degenen die in geloof hebben gewandeld, hebben moeite met die geloofswandel vol te houden. Is het echt zo moeilijk? Niet als je enkele basisprincipes begrijpt.

Deze serie bestaat uit vier delen:

The Reality Of Faith	De realiteit van geloof
Walking By Faith	Wandelen in geloof
How To Overcome Doubt	Hoe overwin je twijfel
The End Of Self Is The Beginning Of God	Het einde van 'zelf' is het begin van God

De originele MP3 bestanden zijn te downloaden van:

<http://www.awmi.net/extra/audio/1046>

Vertaling: 2009 Jan Vossen

Deel 4: 'Het einde van 'zelf' is het begin van God'

Wat ik vanavond wil doen is spreken over een aantal dingen die God in mijn leven deed. En ik wilde dat ik nog een week of twee had om hierover te spreken. Want het is niet mogelijk om dit allemaal in één avond te proppen. Ik ga dus wat hoogtepunten aanstippen. Maar één van de dingen die er in mijn leven gebeurde, wat eigenlijk mijn hele relatie met God op gang bracht, was dat ik wederom geboren werd toen ik acht jaar oud was. En ik was echt wederom geboren. Ik werd de dag nadat ik wederom geboren uitgelachen in de derde klas, omdat ik christen was. Het was merkbaar. Mensen konden het verschil zien dat ik gered was.

En ik had de Heer lief en ik heb geen enkele twijfel dat als ik was gestorven voor mijn 18^e jaar, dat ik bij de Heer zou zijn geweest. Ik hield van de Heer, ik was voor God apart gezet vanaf de moederschoot, en daar heb ik geen enkele twijfel over. Maar op 23 Maart 1968 had ik een bovennatuurlijke ontmoeting met de Heer. Het is een lang verhaal, maar wat ik ontdekte was, dat God mij liefhad. Vóór die tijd geloofde ik wel dat God van me hield. Als je me gevraagd had of God me liefhad, had ik 'ja' gezegd. Ik bedoel, ik dacht dat ik de liefde van God begreep.

Maar er was een radicaal verschil tussen zéppen dat ik begreep dat God van me hield en de tastbare liefde van God erváren. Ik heb de biografie van Finney gelezen. En Finney vertelt dat op de avond dat hij met de Heilige Geest werd vervuld, het was alsof golven van vloeibare liefde over hem heen spoelden. En dat lijkt heel veel op wat ik ervoer. Vier en een halve maand was ik gewoon vertrokken. En ik wist zeker dat God van me hield.

En in relatie met geloof veranderde mijn leven in een keer volledig. Ik bedoel, ogenblikkelijk. Ik was al wederom geboren, maar toen ik zág dat de Almachtige God mij liefhad, en het was niet zomaar een leerstelling, ik wíst

het. Ik wist heel intens dat God mij liefhad! Weet je dat ik de volgende dag de Schrift las. En in de Baptistenkerk was het gewoon meesterlijk hoe we in staat waren dingen weg te redeneren. Als we bijvoorbeeld Handelingen 3 lazen, hoe Jezus de man bij de poort van de tempel genas, dan redeneerden wij: zó waren wij toen we nog niet wederom geboren waren, toen waren wij allemaal verlamd. En Jezus is gekomen om ons nieuw leven te geven. En nu kunnen wij spiritueel en emotioneel wandelen en springen en God loven en prijzen.

Ik had dat mijn hele leven gelezen en het was nog nooit bij me opgekomen dat die man echt fysiek genezen werd. Dat vinden jullie nu misschien vreemd, maar ik herinner me dat ik de volgende dag gewoon een gloednieuwe Bijbel had. De Bijbel werd levend en ik besepte dat een God die even reëel was als dat ik had ervaren, en die mij liefhad, met pure liefde, dat het Zijn wil was om ons te genezen en ons te bevrijden.

Maar dat was me nooit geleerd. Ze hadden mij geleerd dat het Gods wil voor ons was, dat we ziek waren. Maar intuïtief wist ik het nu gewoon. Als jij de liefde van God kent, dan garandeer ik je dat een heleboel dingen opeens héél eenvoudig worden. Het verandert dingen gewoon.

Ik herinner me dat ik een samenkomst had, hier in Colorado Springs, dat is zo'n 20 jaar geleden of zo. En een man nam zijn dochter mee, die in een rolstoel zat. Ze was verlamd. Niet alleen verlamd, maar ook beschadigd in haar hersenen. Ze kon niet praten, ze kon helemaal niet communiceren, ze was als een plant. Ze was twaalf jaar oud, in een rolstoel, ze had luiers aan. Ze moesten steeds haar luiers verwisselen. En omdat ik had gezegd dat het Gods wil was om ieder persoon altijd op ieder moment te genezen, was deze man boos geworden en de samenkomst uitgelopen.

En de man die hem meegenomen had naar de samenkomst zei: 'Je zou tenminste tot na de samenkomst moeten wachten en hem vragen wat hij er mee bedoeld. Misschien heb je hem verkeerd begrepen en misschien kan hij het aan je uitleggen.' Dus, deze man bleef hangen. En ze kwamen me halen en ik sprak met hem. En ik begon hem uit te leggen dat het altijd Gods wil is om te genezen. En deze man begon met me te argumenteren. Hij had zijn Bijbelverzen om op te staan. Want dit zou hem namelijk veroordelen volgens zijn manier van denken. Het zou betekenen dat zij niet alles hadden toegeëigend wat beschikbaar was en daarom was het op een bepaalde manier hun schuld dat hun dochter zo was. Ze hadden er iets aan kunnen doen, ze hadden kunnen geloven.

Hij gebruikte het daarom als verdediging om te zeggen dat God haar zo had gemaakt en gewild. En hij verdraaide daarvoor de Schrift. Ik geloofde dat hij de Bijbel verdraaide. En hij vond dat ik de Bijbel verdraaide. En we kregen een hele discussie over Bijbelverzen. En ik ging zijn interpretatie weerleggen en hij ging mijn interpretatie weerleggen. En deze man was al boos op me. En het liep helemaal nergens op uit.

En ik keek hem aan. Ik stond vóór de rolstoel en hij stond achter de rolstoel van zijn dochter. En ik keek hem aan en zei: 'Wat voor vader ben jij eigenlijk dat je niet wilt dat je dochter genezen wordt!' Ik zei: 'Je houdt niet eens van je dochter'. Tjonge, deze kerel vloog me zo ongeveer naar de strot. Hij werd écht woest en zei: 'Jij... ik zou gewoon álles willen doen voor mijn dochter. Als er een behandeling voor haar zou bestaan zou ik alles wat ik had uitgeven. Ik zou overal heengaan'. Hij zei: 'Als ik het zou kunnen zou

ik letterlijk als haar willen worden, als zij zoals ik kon zijn'. En hij werd zó woest: 'Hoe dūrf je te zeggen dat ik niet van mijn dochter hou. Er is niets, niets wat zij ooit zou kunnen hebben gedaan wat mij zou weerhouden haar te genezen. Want ik hou zoveel van haar dat ik álles zou doen'.

En ik keek hem aan en zei: 'En jij denkt dat de Almachtige God jouw dochter minder zou liefhebben dan jij?' En we hadden leerstellingen beargumenteerd en zoveel dingen, maar toen ik het op die manier bracht, sloeg het ogenblikkelijk ieder argument dat hij had uit handen. Hij keek me aan en begon te huilen en zei: 'Het is onmogelijk dat God minder van haar kan houden dan ik, en als God minstens evenveel van haar houdt als ik, dan móet het Zijn wil zijn om haar te genezen'. Weet je, dat alle doctrines en leerstellingen tot een einde zouden komen als wij de liefde van God zouden begrijpen?

Als iemand beweert dat God zoveel van hem houdt, dat Hij wil dat hij lijdt, dan kent hij God niet! Om te beweren dat God zoveel van je houdt dat God die kanker aan je gegeven heeft, want Hij gaat je iets leren, weet je dat geen enkele ouder zoiets zijn eigen kinderen zou aandoen! Natuurlijk corrigeren wij onze kinderen, maar er is een juiste en een verkeerde manier om ze te corrigeren. Je geeft ze een pak slaag op hun onderkant, daarom heeft God dat kussentje daar aangebracht. Maar je slaat ze niet hun hersens in, duwt ze niet van een rots af, bezorgt ze geen auto-ongeluk, of doet ze iets dergelijks aan omdat je hen een les wil leren.

Ieder beschaafd land op de hele aarde zou iemand arresteren die zoiets zou doen. Maar mensen geven wel God de schuld en zeggen dat God de bron is van je problemen: 'God wil dat je lijdt'. En weet je, dat komt omdat ze niet beseffen dat God liefde is. De kerk zal beweren: 'Oh ja, God houdt van je, God had de wereld zo lief dat Hij gaf...' en dan prediken ze liefde en dan keren ze zich om en: 'Als jij niet dit en dat zus en zo doet dan zal God je treffen'. Ze begrijpen de liefde van God niet.

Ik weet niet hoe ik dit moet uitleggen. Weet je, het is heel moeilijk iemand te overtuigen die geen echte bovennatuurlijke openbaring van Gods liefde heeft gehad. Maar als je eenmaal de liefde van God begrijpt, en ik bedoel: op een bovennatuurlijke manier ervaren hebt, dan begint geloof ogenblikkelijk te werken. Galaten 5:6 zegt: *In Christus Jezus heeft namelijk niet het besneden zijn enige kracht, en ook niet het onbesneden zijn, maar het geloof, dat door de liefde werkzaam is.* Geloof wordt levend gemaakt door liefde. De liefde van God, het begrijpen van de liefde van God, is voor mij de grootste sleutel tot het functioneren in geloof.

Laat ik je een vers geven uit Efeziërs 3. Dit is een gebed dat de apostel Paulus bad. Efeziërs 3: 14 *Om deze reden buig ik mijn knieën voor de Vader van onze Heer Jezus Christus, 15 naar Wie elk geslacht in de hemelen en op de aarde genoemd wordt, 16 opdat Hij u geeft, naar de rijkdom van Zijn heerlijkheid, met kracht versterkt te worden door Zijn Geest in de innerlijke mens, 17 en Christus door het geloof in uw harten woont.*

Daar heb ik het eerder over gehad. Het is geweldig om gevoelens te hebben, het is geweldig om sensaties te hebben en bliksem en vuurwerk en allerlei dingen, maar Christus woont, dat wil zeggen verblijft op vaste, voortdurende basis, door geloof. *...en u in de liefde geworteld en gefundeerd bent, 18 opdat u ten volle zou kunnen begrijpen, met alle heiligen, wat de*

breedte en lengte en diepte en hoogte is, Merk op dat er dimensies zijn in de liefde van God. Iemand zegt: 'Oh ja, ik weet dat God me liefheeft', maar er is een diepte, er is een hoogte, er is een lengte, en er is een breedte aan die liefde, die de meeste christenen niet binnen zijn gegaan.

En ik verzeker je dat je dat nodig hebt om de hoogte, de diepte, de lengte en de breedte van de liefde van Christus te kennen. Ik beweer niet dat ik de liefde van God volledig heb begrepen, maar ik zeg dat ik het in een zekere mate begrepen heb. En dat het mijn leven heeft veranderd, en dat het nog steeds mijn leven verandert. En het is nu 36 jaar later, en ik ben nog nooit over wat God heeft gedaan heen gekomen. Het heeft mijn leven revolutionair veranderd.

Ik beweer dus niet dat ik er alles van ervaren heb, er is meer dan wat ik heb begrepen, maar ik zeg dat het mijn leven dramatisch heeft veranderd. En merk op dat in vers 19 staat: *en de liefde van Christus kent, die de kennis te boven gaat, opdat u vervuld zou worden tot alle volheid van God*. Er staat dat het kennen van de liefde van Christus, kennis te boven gaat. Hoe is dat mogelijk? Hoe kun je iets kennen als het kennis te boven gaat? Dit gaat over het kennen in de Schriftuurlijke betekenis van het Woord, zoals er staat dat Adam zijn vrouw Eva kende en ze werd zwanger. Kaïn kende zijn vrouw en zij werd zwanger. Het gaat om een ervaringskennis. Persoonlijke intimiteit. Als jij de liefde van Christus intiem ervaart, gaat dat boven verstandelijke kennis uit en het gaat verder met te zeggen dat het resultaat daarvan zal zijn dat je vervuld wordt met alle volheid van God!

Vervuld met de volheid van God!!! Iedereen die zich niet vervuld voelt, zeg je het zo: als jij je niet vervuld voelt, dan ken je niet de lengte, de breedte, de hoogte en de diepte van de liefde van Christus. Want als je die kent, zorg dat ervoor dat je vervuld bent met de volheid van God!

Als er een tekort is in je leven, en jij je niet verheugt met een onuitsprekelijke vreugde¹ en je niet vol heerlijkheid bent, dan wandel je niet in de liefde van God. Je hebt het misschien in je verstand dat God van je houdt, maar je ervaart de liefde van God niet. Je hebt er kennis van, maar je ervaart het niet. Want anders kan ik je verzekeren dat je met de volheid van God vervuld zou zijn.

Dat is zó eenvoudig. En dit is waar ik me onderscheid van veel andere mensen. Heel veel mensen waarmee we omgaan en die we liefhebben, zullen hier moeite mee hebben. Maar vanwege mijn openbaring van Gods liefde, dus ook al voel ik het niet en heb ik geen emotionele hoogtijgevoelens, maar vanwege mijn geloof en daarin blijven, kan ik oprecht zeggen dat ik 36 jaar lang niet leeg geweest ben! Ik ben niet depressief geweest. Ik heb niet opgegeven.

Ik ben met al die dingen verzocht geweest. Ik heb al die emoties wel gehad. Ik heb je het getuigenis gegeven van hoe mijn zoon uit de dood werd opgewekt. Ik voelde alle emoties die iedereen zou hebben gevoeld, maar na binnen tien, vijftien minuten al die dingen te voelen, besepte ik: 'Dit is niet de manier waarop ik me wil voelen'. Dit past niet bij een God die van me houdt. Ik voelde boosheid opkomen zoals: "God, waarom hebt U dit toegestaan?" Ik begon te voelen hoe het zou zijn om zonder mijn zoon

---

¹ 1 Petrus 1:8 Hem hebt u lief zonder Hem gezien te hebben. In Hem verheugt u zich nu met een onuitsprekelijke en heerlijke vreugde, zonder Hem te zien, maar door te geloven,

verder te leven. En weten dat zijn leven niet zou gaan zoals profetieën hadden gezegd. Ik begon dat te zien en alle verdriet en pijn die daarmee gepaard gaat te verwachten. Ik begon al die dingen te zien.

En het was allemaal niet in overeenstemming met de liefde die God mij geopenbaard had. Dus binnen tien, vijftien minuten nadat deze dingen mij probeerden te overweldigen begon ik God te loven en prijzen. 'God, U bent een goede God. God, U houdt van mij. Vader, U hebt mijn zoon niet vermoord. U hebt dit niet laten gebeuren. U bepaalt deze dingen niet.' En ik begon Hem te aanbidden en lief te hebben. Het was gewoon als een turbomotor die aanslaat en al die kracht. En ik begon te verblijven in de liefde van God. En ik verzeker je dat geloof binnenin mij begon op te borrelen. En ik wist zeker dat dit niet het einde van het verhaal zou zijn. En prijs God, onze zoon werd uit de dood opgewekt.

Maar het kwam allemaal voort uit de liefde van God. En ik kan oprecht zeggen dat ik allerlei tegenslagen heb gehad. Dit is gewoon mijn getuigenis. Je mag best met me van mening verschillen als je wilt. Maar dit is mijn getuigenis. Sinds ik wist dat God van me hield ben ik nooit volledig wanhopig geweest, angstig, verslagen, ontmoedigd. Dat maakte een eind aan al die dingen. Gewoon weten dat God van me houdt heeft mijn leven veranderd. Het is nooit meer overgegaan. Zesendertig jaar! En ik heb problemen gehad, ik heb vele momenten gehad dat ik er meer van bewust was dan ik had moeten zijn, en dan vertelde ik mezelf: 'Je bent aan het afdwalen van de bron van je leven zelf' en dan ging ik mezelf weer opbouwen en versterken in de liefde van God.

En ik krijg kritiek, mensen die zeggen: 'Jij beweert dat je volmaakt bent en dat je nooit enig probleem hebt gekend'. Nee, dat is niet wat ik zeg. Maar ik zeg dat Gods liefde zo'n dominante kracht is in mijn leven, dat ik zeker weet dat God van me houdt. En dat ik vanaf die tijd nooit meer 'normaal' ben geweest. En wat ik zeg is dat als jij de witte vlag hijst, en als jij depressief en verslagen bent, en als je vol angst en vrees bent en ermee wilt kappen, dan besef je gewoon niet hoezeer God van je houdt.

Ik wil er geen veroordeling mee prediken, maar ik zeg dat als je wist hoezeer God van je hield, dat dat geloof werkt door liefde. Iedere keer als geloof tekortschiet, ontbreekt het aan liefde. Als jij je zou richten op hoezeer God van je houdt, verzeker ik je dat je jezelf opgebouwd kunt houden. Je kunt jezelf bemoedigd houden.

Kijk naar dit vers in Judas 1. Het boek Judas kent maar één hoofdstuk. Judas :20 is een vers dat we vaak gebruiken. *20 Maar u, geliefden, bouwt u uzelf op in uw allerheiligst geloof en bid in de Heilige Geest.* We gebruiken dat vers om te onderwijzen dat als je in tongen bidt, je jezelf opbouwt in je meest heilig geloof. Je hoogste niveau geloof. We zeggen daarom dat in tongen bidden noodzakelijk is om in de hoogste vorm van geloof te functioneren. En dat onderschrijf ik voor de volle 100%.

Onze Bijbelschoolstudenten, de eerstejaars studenten, heb ik hierover net vorige week les gegeven en we hebben hierover gesproken. Ik ben het ermee eens. Maar weet je, dat is niet het einde van de zin. Er staat: *20 Maar u, geliefden, bouwt u uzelf op in uw allerheiligst geloof en bid in de Heilige Geest, 21 bewaar uzelf in de liefde van God en verwacht de barmhartigheid van onze Heer Jezus Christus, tot het eeuwige leven.*

Dit vers leert je niet om te bidden en God te bedelen en te smeken om Zijn liefde uit te storten, om je aan te raken en iets geheel nieuws te doen. Het zegt: houd jezelf in de liefde van God door het bidden in de Heilige Geest en door jezelf op te bouwen in je meest heilige geloof.

Je hoeft God niet te vragen om Zijn liefde in jou uit te gieten. God heeft zijn liefde al aan je betoont.² God zit daar niet boven met zijn handen aan de knoppen te regelen hoeveel vreugde, hoeveel liefde, hoeveel zalving, hoeveel overwinning je in je leven zult hebben. En als jij iets te kort komt in deze gebieden dat je dan naar God moet gaan en vragen: 'God, draai de volume knop wat open. Oh God, geef me meer, Oh God, doe toch iets anders.'

Ik denk dat uit die hele houding blijkt dat je gewoon niet begrijpt hoe oneindig veel God van je houdt. Het is nooit God die de zalving vermindert. Het is nooit God die Zijn aanwezigheid wegneemt. Het is nooit God die iets van Zijn liefde wegneemt omdat je iets verkeerd gedaan hebt. Het is nooit God die zich van jou afkeert. Geloof dat niet. Ik begrijp dat er redenen zijn waarom we dat zouden geloven, want dat is ons generaties lang ingestampt, en dit is de overheersende zienswijze in de kerk.

Maar ik zeg je dat als je ooit ziet hoe puur Gods liefde is, hoe onvoorwaardelijk Zijn liefde is, dan zul je dat soort denken kwijt raken. Als jij ooit niet zoveel vreugde meer voelt als je ooit voelde, hoef je niet God te vragen om je aan te raken en iets nieuws te doen. Het enige dat je hoeft te doen is gaan geloven. Er staat in 1 Petrus 1:8 *Hem hebt u lief zonder Hem gezien te hebben. In Hem verheugt u zich nu met een onuitsprekelijke en heerlijke vreugde, zonder Hem te zien, maar door te geloven.* Als jij je niet verheugt met onuitsprekelijke en heerlijke vreugde, dan geloof je niet in de liefde die God voor je heeft en wat Hij voor je gedaan heeft.

Dank je wel voor die ene 'whooh'. Ik weet dat dit tegen heel wat dingen ingaat, maar God heeft het al gedaan. En als jij niet gelooft in de liefde van God, bid in tongen, en bouw jezelf op en bewaar jezelf in de liefde van God. Ga jezelf vertellen over de liefde van God.

Toen ik voor het eerst zag dat God van me hield, toen wist ik het. Ik wist zeker dat God mijn foto in zijn portemonnee bewaart. Man, God hield van mij. En tot mijn grote verbazing was daar niet iedereen net zo enthousiast over als ikzelf. Ik stond de volgende ochtend op en getuigde hiervan in mijn baptistenkerk: 'Mensen, ik had een ontmoeting. God houdt van mij. Ik ben nét zo vervuld met de Heilige Geest als de apostel Paulus was of wat dan ook'. En ik dacht dat mensen daar enthousiast over zouden zijn!

Nou, dat waren ze niet. Als ik overspel had gepleegd hadden ze me beter behandeld dan nu ik dit zei. Ik bedoel, de pastor van de kerk en de leiders van de kerk kwamen naar mij toe: 'Wie denk jij wel dat je bent? Dat God van jou zou houden zoals hij van de apostel Paulus hield'? Maar ik wist het. Dat was wat God in mijn hart had geopenbaard. Ik hoorde het niet met een hoorbare stem, ik wist het gewoon. Ik had pure liefde ervaren, en aanvaard. En ik wist dat God van mij hield, nét zoveel als wie dan ook op de hele wereld. En dat was gewoon logisch voor mij. Maar opeens kreeg ik al

---

² Zie ook: Romeinen 5: 8 God echter bevestigt Zijn liefde voor ons daarin dat Christus voor ons gestorven is, toen wij nog zondaars waren. 9 Veel meer dan zullen wij, nu wij gerechtvaardigd zijn door Zijn bloed, door Hem behouden worden van de toorn. 10 Want als wij, toen wij vijanden waren, met God verzoend zijn door de dood van Zijn Zoon, hoeveel te meer zullen wij behouden worden door Zijn leven omdat wij verzoend zijn.

die kritiek te verduren. En ik had er geen verklaring voor. Ik wist niet wat ik tegen hen moest zeggen. En mensen begonnen me dus te bekritisieren en ze gingen tegen me zeggen: 'Je bent van de duivel. Dat is geen ervaring van God.' Ze begonnen echt over alles kritiek op mij te leveren.

En ik was pas 18 jaar oud en dit waren mensen die naar het seminarie waren geweest. En zij wisten alles beter, en zij stonden in gezagsposities en ik was geen opstandige knul. Dus begon ik ogenblikkelijk te twijfelen of dit werkelijk van God was. In mijn hart wist ik dat het zo was, maar ik begon twijfels in mijn verstand te krijgen.

En ik herinner me een van de eerste dingen die ik deed, binnen een maand nadat de Heer tot me had gesproken. Dan ging ik voor een spiegel staan en ik keek naar mijn eigen hoofd en dacht. 'Hoe kan God jou liefhebben? Je bent een zondaar, kijk wat je allemaal gedaan hebt'. En al het religieuze onderwijs dat ik had ontvangen begon mij te bestoken. Maar ik keek in de spiegel en stak mijn vinger uit en zei: 'God houdt van jou. God heeft het jou gezegd'. En ik ging tot mezelf prediken, en sprak tot mezelf. Soms schreeuwde ik tegen mezelf om de gedachten die in me opkwamen die daar tegenin gingen te overschreeuwen. Zo ik hield mezelf in de liefde van God.

En dat was drie en een half jaar voordat ik in tongen ging spreken. Pas drie en een half jaar nadat ik de doop in de Heilige Geest had ontvangen, ging ik in tongen te spreken, omdat ik als baptist was opgevoed. Ik had dus allerlei belemmeringen. Maar ik was met de Heilige Geest vervuld. En voordat ik dus in tongen ging bidden bewaarde ik mezelf in de liefde van God, met alleen maar lef en dwang. Ik liet niemand toe om me ooit uit het hoofd te praten dat de almachtige God van me hield.

Ik heb heel wat domme dingen gedaan. Ik heb strijd gevoerd met de jeugdleader van onze kerk. Hij wilde een stemming houden en me de kerk uitstemmen. Hij zei dat ik van de duivel was. En ik ging hem recht in zijn gezicht aanspreken: 'Ik ben in deze kerk opgegroeid, maat, jij bent hier net een jaartje. Laten we een stemming houden en we stemmen jón eruit!' En ik sprak hem rechtstreeks aan. En God sprak me aan dat ik verkeerd zat en dat ik me moest bekeren. Maar ook al wist ik dat ik verkeerd deed, en niet altijd functioneerde op de manier zoals ik moest, ik bleef gewoon zeggen: 'Ik wéét dat God van me houdt'.

Ik weet niet hoe ik het aan je moet uitleggen, maar ik heb nooit maar een nanoseconde geloofd dat God niet van me hield. Geloof was iets dat van nature aanwezig was. Ik heb wel het een en ander moeten leren om me te helpen erin te functioneren. En ik heb heel wat andere dingen moeten overwinnen. Maar dít was een fundament, dit was de basis voor alle dingen. En als ik heel veel andere mensen spreek en bedien, is dit wat bij heel veel mensen in hun leven ontbreekt.

Je ervaart de liefde van God wel op bepaalde momenten, maar je bent er niet helemaal op verknocht. En daardoor raak je gemakkelijk onder veroordeling, daardoor geef je gemakkelijk op, je raakt gemakkelijk ontmoedigd, depressief en ander dingen. En dat hoeft gewoon niet te gebeuren.

Als je terug zou gaan en aan jezelf de liefde van God prediken en het ontvangen, kun je tot een punt komen waarop ik je garandeer dat het je relatie met God totaal zal veranderen. De liefde van God is dus een fundament en als je de hoogte, de breedte, de diepte en de lengte van de

liefde van God zou zien, verzeker ik je dat je vervuld zult zijn met de volheid van God.

En als jij dus niet vervuld bent met de volheid van God, dan is het niet zaak om God te gaan smeken en bedelen om meer of iets nieuws, dan is het zaak dat je weer gaat mediteren op wat het Woord zegt, en het geloven, en jezelf opbouwen en jezelf in de liefde van God bewaren.

En nog iets anders dat superbelangrijk is, maar dat is eigenlijk gewoon een toelichting op deze dingen, namelijk dat de liefde van God onvoorwaardelijk is. Dat is superbelangrijk. Maar dit is niet wat ons religieuze systeem van tegenwoordig onderwijst. Ons religieuze systeem leert dat Gods liefde voor je voorwaardelijk is. En daar zijn verschillende varianten van.

Soms zeggen mensen: 'Als je eenmaal wederom geboren bent, houdt God van je, en ongeacht wat je doet, je zult naar de hemel gaan, maar God gaat je niet zegenen als er ook maar enige zonde of ongerechtigheid is of als je andere van die dingen doet. God wil geen gemeenschap met je hebben en je kunt je gemeenschap met God verliezen als je die dingen doet'.

Nou wil ik instemmen met het volgende, dat gemeenschap met God wordt beïnvloed door wat je doet. Maar niet dat God zich van je afkeert vanwege negatief gedrag. Jij bent degene die God de rug toekeert. En door je afstomping en je niet op God gericht zijn is het dat jouw gemeenschap met God vermindert. Maar nogmaals, Gods liefde is zó puur, zó krachtig jegens jou, dat God zich van niemand van jullie ook maar een ogenblik heeft afgekeerd.

Het interesseert me niet of je samenwoont met prostituees, of als je in haat en onvergevingsgezindheid leeft, God heeft je geen seconde verlaten. Hij is bij je gebleven bij iedere rottigheid waarin je Hem hebt meegesleept. En Hij zal je nooit verlaten of loslaten.

Nogmaals, Gods liefde is oneindig veel groter dan onze liefde voor andere mensen is. Ik weet nog dat ik tegen mijn kinderen zei als ze iets deden en dan terugkwamen met: 'Het spijt me, wilt u me vergeven'. Dan zei ik tegen hen: 'Er zijn dingen die ik niet goedkeur, en er zijn dingen die ik je niet toevertrouw, omdat je mijn vertrouwen niet hebt verdient. Ik geef je de boerderij niet in handen, want ik ga je niet de mogelijkheid geven die te verwoesten, totdat je bewezen hebt betrouwbaar te zijn'. Maar ik heb mijn beide kinderen verteld: 'Er bestaat niets dat je ooit kunt doen dat er voor zorgt dat ik niet van je houd'. 'Ik zal nooit stoppen met van je te houden. Je kunt niets doen dat mij zou stoppen van je te houden'. En Jamie is precies zo.

Er zijn echt wel heel nare dingen gebeurd, en middenin zo iets zei Jamie tegen Peter: 'Peter, ik houd van je'. Op het moment dat hij gewoon het allerergste tegen haar was. Maar er is niets dat mij kan stoppen van mijn kinderen te houden. Ik ben misschien verdrietig of gekwetst door wat ze doen, maar ik zal nooit stoppen met van ze te houden. Dus als ik al in staat ben mijn kinderen zo te behandelen, hoeveel te meer zal God ons zo behandelen.

Maar dat is niet wat religie ons leert. Religie leert ons dat Gods relatie met ons afhangt van onze prestaties. God houdt van ons als we het goed doen, en God is boos op ons, en in staat om je te laten sterven aan kanker, omdat je gezondigd hebt. En God gaat geen gebeden van je verhoren als je enige zonde in je leven hebt. We leren dat je dan niet met de Heilige Geest vervuld kunt worden. Ik zeg wel 'wij', hopelijk doen jullie hier dit niet, maar

religie over het algemeen leert dat als er enige zonde in je leven is, God geen vuil vaatwerk zal vullen.

Ik wil dat je beseft dat God geen ander soort vaatwerk heeft om te vullen! Wij zijn allemaal in meerdere of mindere mate vuil. Ik ben misschien niet zo vuil als jij, maar wie wil de beste zondaar zijn die naar de hel gaat? Wij hebben allen gezondigd en missen de heerlijkheid van God.³ God houdt gewoon niet van ons op basis van onze prestaties.

Ik sprak met Arthur Meintjes. Spreek je zo zijn naam toch uit? Hij is uit Zuid-Afrika. En wij bespraken wat dingen. En ik vertelde hem over mijn relatie en wat God had gedaan. En Arthur zei een van de meest diepzinnige dingen die ik denk ik ooit heb gehoord. We hadden het erover, waarom mensen genade niet begrijpen? Waarom vechten mensen zo hard tegen genade. En hij zei dat hij geloofde dat niemand echt genade volledig kan begrijpen en aanvaarden tenzij ze volledig aan het einde van zichzelf komen. En ik heb daar al minstens een jaar over nagedacht. En ik ben er van overtuigd dat dit absoluut waar is. Zolang jij denkt dat jij ook maar éinig vermogen hebt om God te behagen en om Zijn gunst te verwerven, en dat de reden dat God jou heeft gekozen en geroepen voor de bediening, is dat jij zo getalenteerd bent, omdat jij zo'n slimmerik bent, en jij hebt zoveel gaven - 'Wat een wijze beslissing God. Ik kan wel begrijpen dat U zó verstandig bent geweest om mij te roepen' - zolang als jij zo denkt, zul je niet volledig Gods genade omarmen. Omdat jij niet voelt dat dit noodzakelijk is. Omdat jij denkt dat je het allemaal wel aankunt.

'God, U hebt mij op het spoor gezet, verder kan ik het zelf wel af'. 'God opent U maar de deuren, zet U mij maar op het toneel, ik snap hoe verstandig het van U was om mij te kiezen'. 'Wat een uitstekende keuze'. 'God, ik ben zó geweldig. Ik snap nu wel waarom U mij tot de bediening hebt geroepen'. Zolang jij zo denkt zul je niet volledig afhankelijk zijn van de genade van God. Jij moet aan het eind van jezelf komen.

En dat is precies wat er in mijn leven is gebeurd. Sommigen van jullie hebben me hier wel eerder over horen vertellen. Maar op 23 maart 1968 was ik de farizeeër der farizeeërs. Ik was wederom geboren en had God werkelijk lief. Maar ik had geloofd dat God me zou aanvaarden en me zegenen, en in mijn leven zou bewegen naar verhouding van mijn prestaties. Dat dacht ik tenminste. En daarom was ik heel trots op mijn prestaties geworden. Want ik had beter gepresteerd dan wie anders ook die ik kende.

Ik herinner me dat toen ik rond de 10 jaar oud was, ik in een 'training union' zat. Zo noemden we in de baptistenkerk een zondagavonddienst. En we hadden iemand die les gaf over gebed. En ze probeerden een punt duidelijk te maken, dat we niet baden zoals we moesten doen. Dus ze vroegen: 'Hoeveel van jullie bidden iedere dag'. Er waren misschien dertig kinderen in die klas. En van die groep staken 10 tot 15 van ons hun hand omhoog. En ze zeiden: 'Oké, hoevéél bid je? Hoeveel van jullie bidden iedere dag een minuut lang'? En sommige van ons hielden nog steeds onze vinger omhoog. 'Hoeveel van jullie bidden vijf minuten per dag'. En bij 30 minuten per dag stak ik nog steeds mijn vinger omhoog. En ik was de enige. Ik bad 30 minuten tot een uur per dag vanaf dat ik me kan herinneren. Nou, ik kan me recent een dag herinneren dat ik mijn Bijbel

---

³ Romeinen 3:23 Want allen hebben gezondigd en missen de heerlijkheid van God.

niet gelezen heb, waarschijnlijk voor het eerst in 40 jaar dat ik een dag lang geen Bijbel gelezen heb.

Maar weet je, ik presteerde beter dan de meeste mensen. En daarom was ik echt ingenomen met mijzelf. Maar ik had geen echte kracht in mijzelf, ik had geen echte vreugde in mijn leven, er ging niet echt iets van mij uit in mijn leven. Maar ik bleef mezelf vergelijken met andere mensen en bleef maar denken: 'Ik ben er vlakbij'. En ik was maar bezig met God vragen en smeken en pleiten en dingen doen. Ik was vol eigengerechtigheid en keek neer op andere mensen, en was echt veroordelend over andere mensen. Tot die avond 23 maart 1968, en ik kan je niet alle redenen vertellen, het was gewoon bovennatuurlijk. Het was alsof God het gordijn wegschoof. En opeens zag ik mijzelf, hoe ik was in vergelijking met God. En ook al heb ik van mijn leven nooit een krachtterm gebruikt, geen drup alcohol gedronken, nooit een sigaret gerookt, nooit gedaan wat de meeste mensen als verkeerd beschouwen, en je hoeft dat niet te geloven, maar ik ben ervan overtuigd dat niemand hier zich zó slecht heeft gevoeld over zichzelf, zó diep heeft beseft dat je een zondaar bent.

Ik zag mijzelf vanuit Gods gezichtspunt. Ik zag mijzelf als zó smerig in Zijn ogen. En ik geloof dat God dat niet deed om mij te kwetsen, maar ik was zó eigengerechtigd. Hij moest me gewoon een relativerende blik gunnen op mijn vleselijke zelf. Zodat ik op zou houden eigengerechtigd te zijn. En Hij liet me zien hoe ik een stank in Zijn neus was. Ik leidde ieder week van mijn leven vier tot vijf mensen tot de Heer. Ik werd daarvoor erkend, was vooraanstaand in de kerk. Ik gaf les over hoe een zielenwinnaar te zijn. En ga zo maar door. En om het nog erger te maken, of meer dramatisch of belangrijker, ik was een introvert, niet in staat om iemand recht aan te kijken, maar vanwege de veroordeling en het schuldgevoel, je moet iets doen voor God, leidde ik ieder week van mijn leven vier of vijf mensen tot de Heer. Ik belde twee of drie avonden per week aan bij huizen, deed altijd deze dingen, terwijl ik het van binnen al die tijd haatte. Ik voelde me ellendig van binnen. En ik deed het vanwege de schouderklopjes, met het idee dat ik uiteindelijk iets zou doen waarvoor God me zou liefhebben.

Maar op dat moment lichtte God een sluier op en zag ik mijzelf als zó goddeloos, zó onheilig in mijn natuurlijke zelf, ik heb het niet over mijn geest, maar over mijn natuurlijke zelf. Ik zag mijzelf vanuit Gods standaard, en ik verafschuwde mijzelf op een manier die waarschijnlijk niemand van jullie ooit zo gevoeld heeft. En ik weet dat sommigen van jullie denken: 'Oh, je moest eens weten'. Maar GóD liet iets zien, en ik geloof dat ik mezelf zo goddeloos heb gezien als wie dan ook hierbinnen.

En wat mijn leven op zijn kop gezet heeft, is dat nadat ik mijzelf anderhalf uur binnenstebuiten had gekeerd en elk wissewasje dat ik maar verkeerd had gedaan, al mijn instellingen en gedachten en goddeloosheid beleden had voor onze hoofd zangleiding, hoofd jeugdleiding, alle leiders van de kerk, nadat ik dat allemaal gedaan had, had ik mijzelf volkomen blootgegeven. Er was gewoon geen mogelijkheid dat ook maar iemand nog van mij onder de indruk kon zijn, want ze hebben mijn meest intieme gedachten te horen gekregen. En nadat ik dat had gedaan, dacht ik dat God mij zou doden. Want ik had het idee dat God het voor het eerst zag toen ik het zelf zag, hoe slecht ik was. Ik dacht eerlijk dat God mij zou doden. Dat dacht ik echt. Iemand denkt: 'Nee, dat kan niet'. Nee, ik dacht echt dat God me zou doden. Ik wilde echt alles beleden hebben en in orde maken voor ik

stierf. Maar tot mijn enorme verbazing, in plaats van dat God mij doodde, voelde ik opeens pure liefde en pure aanvaarding. En het contrast was niet alleen het feit dat ik wist dat God van me hield, maar ik wist dat Gods liefde voor mij gewoon niets, niks, nul komma niks te maken had met mijn aandeel. Dát was het ding dat écht mijn leven getransformeerd heeft. Het is één ding om te zien dat God je liefheeft, maar als jij denkt dat je zo'n lief persoon bent, dan ga je nog niet de diepte van God echt begrijpen. Want er zullen tijden komen dat je helemaal niet zo'n lief persoon bent. En als je helemaal niet lief bent, en je vals en gemeen gedraagt, dan raak jij je overtuiging van Gods liefde kwijt, omdat je blijft denken dat het proportioneel is en samenhangt met jouw goedheid. En ieder van ons gaat vroeg of laat iets vals of gemeens doen!

Maar toen ik zag dat Gods liefde voor mij puur was, met totale aanvaarding, en absoluut onvoorwaardelijk, was dát hetgeen wat nooit meer overgegaan is! En ik moest mijn denken vernieuwen, en ik kreeg last van al die baptistendoctrines, en daardoor kostte het me bijna 3 jaar voordat ik er vat op begon te krijgen en dingen kon gaan begrijpen. Maar ik verzeker je dat het de onvoorwaardelijke liefde van God voor mij is, die altijd mijn leven transformeert. En ik geloof dat het essentieel is, dat je dat pakt.

Totdat je letterlijk aan het einde van jezelf komt en gaat beseffen dat er totaal geen enkele waarde of vermogen zit in je vleeselijke zelf, geloof ik niet dat je Gods liefde ten volle kunt begrijpen en aanvaarden. Genade zal dan voor jou iets zijn dat jij gebruikt als je tekortschiet. Maar als jij denkt dat je goed bezig bent, schakel je weer over op het op jezelf vertrouwen. En daar moet je overheen zien te komen. Het is echt een voordeel om helemaal niemand te zijn. Dat is het echt. De Heer verkoos dwaze dingen, nederige dingen, dingen die veracht zijn, dingen die niets voorstellen om dingen die wel iets voorstellen te beschamen.⁴ Zodat geen vlees zich in Zijn aanwezigheid zou beroemen.

Als jij iemand bent die nog onder de indruk is van jouw geweldige mogelijkheden, ga je niet gebruik maken van Gods genade. Tenzij je tegen de grenzen van je mogelijkheden aanloopt. En wat je niet beseft, is dat waar God ons voor geroepen heeft, nooit binnen jouw mogelijkheden valt. Het is nooit naar jouw vermogens. God heeft je geroepen om dingen te doen die boven de menselijke vermogens uitgaan.

Ik sprak met Jim Baker. Hij zit daar achter op de achterste rij. Maar ik ken hem niet, en ik sprak gisteren met hem en de Heer liet me wat zien. Jim is bijzonder intelligent. Hij zei wat waardevolle dingen en hij houdt van studeren, hij is altijd een geweldige student geweest, heeft het seminarie afgemaakt met geweldige cijfers en zo. Maar hij vertelde me hoe God hem aan het leren is vanuit zijn hart te spreken in plaats van uit zijn verstand. En dat is een eenvoudige waarheid. Maar mensen merken het verschil tussen het spreken vanuit jouw geest tot hun geest tegenover het spreken vanuit jouw verstand tot hun verstand.

---

⁴ 1Korintiërs 1:27 Integendeel, wat voor de wereld dwaas is, heeft God uitverkoren om de wijzen te beschamen, en wat voor de wereld zwak is, heeft God uitverkoren om wat sterk is te beschamen;

En God heeft ons geroepen om van hart tot hart te communiceren. Het geestelijke met het geestelijke te vergelijken. Dat is menselijk gezien gewoon niet mogelijk! Het is menselijk onmogelijk voor je om iemand op het hartsniveau aan te raken met alleen maar menselijke kennis, spreekvaardigheid, gelijkheid, ervaring, talent en dat soort dingen. God wil dat we functioneren in het bovennatuurlijke geestelijke gebied. En als jij denkt dat je het wel kunt door jouw geweldige vermogens, dan is dat precies de reden dat je faalt.

Dit is mijn persoonlijke mening, en je mag er anders over denken, maar ik geloof dat het enige wat 'burn-out' eigenlijk is, je hoort daar heel veel over op leidersconferenties en zo, dat is het proberen de juiste dingen te doen op grond van je eigen vermogens. Op grond van je eigen talent. Mensen vertrouwen op zichzelf in plaats van dat ze de bovennatuurlijke stroom tot zich laten komen.

Als God door je heen stroomt, als God door jou heen bedient, zuigt het je niet leeg. Dat verwoest je niet. Het verslaat je niet en ontmoedigt je niet, maar het bemoedigt je. Dat is precies het tegenovergestelde. God heeft ieder van ons geroepen om dingen te doen die letterlijk onze eigen vermogens te boven gaan.

In het 2^e hoofdstuk van Johannes, de eerste keer dat Jezus in Jeruzalem was, ná de verklaring van Johannes de Doper dat Jezus het Lam Gods is, kwam Jezus om te zoeken en te redden wat verloren was. Om alle mensen tot zich te trekken. Dat was het doel van Jezus' komst. En toen Hij in Jeruzalem was, verrichtte Hij wonderen. En er staat dat hele menigten in Hem geloofden toen ze de wonderen zagen. Maar het volgende vers, Johannes 2:24 zegt: *Maar Jezus Zelf vertrouwde Zichzelf aan hen niet toe, omdat Hij hen allen kende, 25 en omdat Hij het niet nodig had dat iemand van de mens getuigde; want Hij wist Zelf wat in de mens was.*

Maar dat is niet de manier waarop de kerk in hoofdzaak werkt. Wij vinden iemand met talent, met erkenning, roem of wat dan ook. En wij gebruiken hun vleeselijke vermogens en denken: 'Wat een geweldige woordvoerder voor God' en wij schuiven hen naar voren in totale tegenspraak met wat er staat om geen pasbekeerde in een positie van gezag te plaatsen.⁵ Omdat wij vleeselijk zijn. En wij denken dat als wij iemand die populair is op het podium kunnen zetten en voor de Heer laten spreken dat dan iedereen gaat toestromen. Zonder te beseffen dat het helemaal niet jouw talenten zijn, niet jouw vermogens. Het zullen niet jouw uiterlijk, niet jouw faam, niet jouw verdienste, niet jouw prestaties zijn die mensen tot God zullen trekken. Maar het moet de Geest van de Here God zijn, en dat moet bovennatuurlijk zijn. En het is niet gewoon natuurlijk. Het moet de almachtige God zijn die door ons heen spreekt.

Je kunt niet mensen bedienen door jezelf. Je kunt niet mensen bereiken vanwege jouw enorme talenten en vermogens. Als jij wel grote talenten en vermogens hebt, wordt dat een struikelblok voor je. Niet omdat God tegen mensen met talenten en vermogens is, maar omdat mensen met talenten en vermogens de neiging hebben om te gaan denken: 'God, van hier af kan ik het zelf wel'. Je moet wel een boertje uit Texas zijn om volledig te

---

⁵ 1 Timoteüs 2:6 Hij mag geen pasbekeerde zijn, opdat hij niet hoogmoedig wordt en daardoor onder het oordeel van de duivel valt.

beseffen: 'God, ik maak geen schijn van kans. Ik heb ú nodig!' Amen? Niet letterlijk, maar je moet iemand zijn die aan het eind van zichzelf is gekomen, voordat je werkelijk gaat steunen op de genade van God en in de genade van God gaat verblijven.

Mensen, dat is geweldig. Je moet dus aan het einde van jezelf komen. Of je nu precies dezelfde ervaring had die ik had, je moet echt tot het punt komen dat je beseft: 'God, ik ben niet bepaald een aanwinst voor U in mijn fysieke zelf'. God heeft tot nu toe nog nooit iemand gevonden die voldeed aan de vereisten om voor Hem te kunnen werken! En jij gaat niet de eerste zijn.

Het echte nut dat je voor God hebt is, dat je ademhaalt. Zolang je ademhaalt geeft je dat het vermogen om Hem te vertegenwoordigen op aarde. Dat is wat je geschikt maakt. Het is wat Dave vanmorgen over die man zei: 'Als je een enorme zondaar bent, dan ben je geschikt'. Amen? Als je ademhaalt dan ben je geschikt!

Maar als jij een bijzonder iemand bent in je natuurlijke zelf, dan diskwalificeer jij jezelf. Je zult niet op de genade van God steunen en volkomen afhankelijk zijn van de onvoorwaardelijke liefde en genade van God zolang jij denkt dat jij God echt bepaalde talenten en vermogens te bieden hebt!

Nadat dit allemaal gezegd is, wil dat niet zeggen dat God tegen iemand is die natuurlijke schoonheid heeft, of talenten, charisma, of wat dan ook. Maar je zult het aan God over moeten geven. Je zult het echt neer moeten leggen. Ik herinner me Kenneth Copeland. Hij was zanger voor hij wederom geboren werd. Hij zong in bars en cafés. Hij hield van zijn stem en hij had talent. Maar toen hij wederom geboren werd liet God hem dat neerleggen. Ik ben het vergeten, maar ik denk dat hij 13 jaar was of zo iets en Kenneth Copeland niet toestond te zingen na zijn wedergeboorte. En dat deed hem pijn. Hij bad er veel over. En tenslotte kwam hij zover dat hij dacht: 'Ik ga nooit meer zingen, want God wil het gewoon niet'. En hij was bereid het neer te leggen en te zeggen: 'God, ik zal nooit meer zingen'.

En toen hij ophield met zichzelf te promoten en te zeggen: 'God, U loopt echt geweldige kansen mis door mij niet te laten zingen', toen was hij zichzelf voorbij, en toen gaf God het hem terug en nu zingt hij en verheerlijkt God ermee, omdat hij weet dat het God is die er de bron van is, en alle glorie gaat naar Hem.

God kan jouw talenten en vermogens gebruiken, maar alleen als ze helemaal aan Hem zijn overgegeven en je beseft: 'God, het is niet omdat ik het verdien of er verdienste in heb'. Het is de genade van God. En ik kan je verzekeren, als je niet iemand bent die overweldigd wordt door de genade van God, en als je niet enorm enthousiast bent over de onvoorwaardelijke liefde en de genade en goedheid van God, dan komt dat omdat jij iemand bent die nog niet het eind van zichzelf heeft bereikt. En je leeft nog steeds onder de misleiding dat jij het wel aan kunt, en het enige wat jij nodig hebt is een beetje hulp.

Ik hoorde een keer een vrouw op tv die werd geïnterviewd en zei: 'Ik was niet als alle anderen die wanhopig waren en wiens leven in elkaar gestort was'. Ze zei: 'Mijn leven was geweldig, ik was miljonair en had alles mee. Ik

had contacten, zag er goed uit'. Deze vrouw zat op de 700-club op te scheppen over wie ze was en ze zei: 'Mijn leven was geweldig, en Jezus was gewoon de slagroom op de taart'. Toen ik dat hoorde dacht ik: 'Ik vraag me af of die vrouw wel wederom geboren is'. Zo zit het niet broeders en zusters! En als jij denkt dat het wel zo is, dan heb je nog niet echt een openbaring gehad van het verschil tussen jou en de zondeloze, volmaakte staat die God ooit heeft bedoeld dat wij in zouden nemen.

Het is dus de liefde van God die alles in je leven laat werken. Ik heb dit voorbeeld eerder gebruikt, maar toen ik een kind was, speelden wij een spelletje dat we 'schapen en wolf' noemden. Andere mensen noemen het anders, maar het is hetzelfde spelletje, dat je mensen achterna zit en we hadden een boom, dat was onze veilige plaats. Zolang je die boom aanraakte, dat was je thuisbasis, kon de wolf je niet pakken. Maar als je gepakt was, dan zette hij je op het hek achterom, dat was zijn hol, en dan moest je daar blijven, tot een van de andere schapen kwam en je tikte. De wolf moest dus kiezen tussen zijn hol bewaken of proberen de andere schapen te gaan vangen. En als je hem weg kon lokken, kon iemand anders je komen tikken en kon je weg. Maar als de wolf achter je aanzat, hoefde je alleen maar naar die boom toe te hollen en dat was je vrijplaats. Je zorgde ervoor dat je nooit te ver van die plek af was, en als je in de problemen was, dan maakte je dat je die kant op kwam en zo gauw je die boom aanraakte was je veilig.

En zo denk ik ook over de liefde van God. Iedere keer als ik in de problemen kom, iedere keer als ik onder druk kom te staan, zoals ik het had over toen onze zoon stierf en dat soort dingen, dan ging ik weer terug naar: 'Oh God, U houdt van mij. Ik weet dat U van me houdt'. En dan kruip ik terug in de liefde van God en ogenblikkelijk stijgt mijn geloof omhoog, mijn vreugde komt omhoog. Mijn zekerheid stijgt. Alles in mijn leven komt weer in orde en ik zorg ervoor dat ik nooit ofte nimmer ver afdwaal van het feit dat de almachtige God van mij houdt. Daar verblijf ik gewoon in. Dat is mijn schuilplaats. Geweldig.

En het goede nieuws is dat God ieder van ons liefheeft. Het is niet zo dat God voor mij iets heeft gedaan wat Hij niet voor iemand anders heeft gedaan. Dat is helemaal niet zo. Ik begrijp gewoon de liefde van God ook bij lange na niet zoals ik zou moeten. Ik geloof dat er nog veel grotere hoogte, lengte, diepte en breedte is aan de liefde van God. Maar ik kan je verzekeren dat God ieder van ons oneindig meer liefheeft dan wij begrijpen.

En het is niet zo dat God dat niet heeft gecommuniceerd. Romeinen 5 zegt dat de liefde van God in ons hart is uitgestort door de Heilige Geest die ons is gegeven.⁶ En als je dat combineert met Judas 1: 21 *bewaar uzelf in de liefde van God* door te bidden in de Heilige Geest.⁷ De opdracht van de Heilige Geest is om je te laten zien hoezeer God van je houdt. Als dat waar is, en er staat: bewaar jezelf in de liefde van God door te bidden in de Heilige Geest, dan is het enige dat je hoeft te doen in de Heilige Geest bidden, en laat die Heilige Geest zijn werk doen, en je bezorgt jezelf een openbaring van de liefde van God.

---

⁶ Romeinen 5:5 En de hoop beschaamt niet, omdat de liefde van God in onze harten uitgestort is door de Heilige Geest, Die ons gegeven is.

⁷ Judas 1:20 Maar u, geliefden, bouwt u uzelf op in uw allerheiligst geloof en bid in de Heilige Geest, 21 bewaar uzelf in de liefde van God en verwacht de barmhartigheid van onze Heere Jezus Christus, tot het eeuwige leven.

Dat klinkt te eenvoudig, maar zó waar is dat! Bouw jezelf op. Als jij niet dolenthousiast bent over hoezeer God je liefheeft, bemoedig dan jezelf. 1 Samuel 30:6. David kwam na 13 jaar vluchten voor Saul thuis en zijn stad was verbrand. Zijn vrouwen en kinderen waren gevangen genomen en zijn eigen mannen wilden hem stenigen. Maar David bemoedigde zichzelf in de Heer zijn God.⁸ David bemoedigde zichzelf. En weet je hoe hij dat deed? Hij wende zich tot de efod, wat voor ons hetzelfde is als ons keren tot het Woord van God, Gods Woord nemen en tot jezelf gaan prediken.

Ik heb honderden verzen waarin God heeft gesproken over Zijn liefde voor mij, en Zijn onvoorwaardelijke liefde. En ik ga terug en bestudeer die verzen opnieuw. Ik ga opnieuw over die verzen nadenken. Als ik ooit mijn vreugde, mijn enthousiasme, mijn liefde begin kwijt te raken, dan bemoedig ik mijzelf en stuur mijzelf terug naar waar ik moet zijn.

Ik denk dat sommige mensen vinden: 'Ja, dat doe ik dan zélf'. Nou, dat is ook zo. Het is ook: 'jij die jezelf bewaart in de liefde van God'. Maar het is gebaseerd op het Woord. Ik gebruik niet zomaar wat. Ik verzin geen uitspraken over mijzelf. Ik keer terug naar wat God over mij heeft gezegd en ik bemoedig mijzelf ermee. En de Heilige Geest getuigt met mij mee. En daardoor ben ik gewoon een één en al blijde kerel. Ik ben gewoon een heel gezegend man. Ik ben nóóit ontmoedigd. Ik heb wel gehad dat er ontmoediging op me af kwam, maar de liefde van God schakelt dat uit. Het breekt die ontmoediging af.

Het is niet populair om dat te zeggen, want het is de bedoeling dat je medelijdend bent, en we zouden al onze mislukkingen moeten belijden, zodat mensen zich in ons kunnen verplaatsen en dat soort dingen. Nou, dat spijt me dan. Maar dit is mijn getuigenis, en ik blijf daarbij. Amen? Ik geloof niet dat God bedoeld heeft dat het christenleven net een jojo is. Op en neer, op en neer en op en neer. En van conferentie naar conferentie en van de ene ervaring naar de andere.

Ik was eens op een grote leidersconferentie met duizenden mensen. Ze vroegen mij om te spreken en ik sprak precies op deze manier over hoe je jezelf opgebouwd in de Heer kon houden. De vier sleutels tot vol van God blijven. Ik heb daarover onderwezen. De mensen kwamen naar me toe, Linus was daar bij me. De mensen kwamen echt met honderden voor erkenning dat het niet ging om maar te smeken en te vragen aan God, maar om het Woord van God te nemen en jezelf op te bouwen en te bewaren in de liefde van God. Honderden mensen kwamen naar voren om daar gebed voor te ontvangen.

---

⁸ 1 Samuel 30: 4 Toen verhieven David en het volk dat bij hem was, hun stem en weenden, tot zij niet meer wenen konden. 5 Ook de beide vrouwen van David waren gevangengenomen: Achinoam, de Jizreëlitische, en Abigail, de vrouw van de Karmeliet Nabal. 6 En David geraakte zeer in het nauw, omdat het volk ervan sprak hem te stenigen, want het gehele volk was bitter gestemd, ieder om zijn zonen en dochters. Maar David sterkte zich in de HERE, zijn God. 7 Toen beval David de priester Abjatar, de zoon van Achimelek: Breng mij de efod. En Abjatar bracht David de efod. 8 Daarop vroeg David de HERE: Moet ik deze bende achtervolgen? Zal ik ze inhalen? En Hij antwoordde hem: Achtervolg, want stellig, gij zult inhalen en bevrijden.

En de eerste persoon die naar voren kwam, was een bekend spreker. Ik houd van die man, het is een geweldige kerel, het is een vriend van mij. Ik verschil alleen op dit punt van mening met hem. Hij ging staan en begon te spreken, hij was er niet bij tijdens mijn boodschap, dus hij wist niet wat ik gezegd had. Hij begon te spreken over alle boeken die hij ooit had geschreven, dat ze allemaal in het vlees waren geweest. Ze waren niet van God geweest. Hij had enkele van de grootste bestsellers op zijn naam. En hij sprak erover hoe het allemaal volkomen vlees was geweest, helemaal vleselijk. En hij had wel staan prediken, maar stond zelf zó droog, dat hij er over aan het denken was om van het balkon van een hotel te springen om zichzelf van het leven te beroven.

En iedereen was gewoon geshockeerd omdat deze man een van de grote leiders in het lichaam van Christus is. Het is een geweldige kerel. En hij sprak erover hoe hij jarenlang lang droog had gestaan en hij liet zien: alles wat ik ooit heb gedaan was volledig in het vlees en al die boeken die jullie hebben gekocht waren allemaal uit het vlees en buiten de wil van God. Het was niet van God. En hij vertelde hoe hij op het punt stond zichzelf van het leven te beroven en hoe hij zich voor God wierp en riep: 'Oh God, ik heb iets nieuws nodig'. En hij kreeg een epifanie⁹, een dynamische levende ontmoeting met de Heer. En nu was hij anders geworden. En alles was anders en vanaf nu zou het allemaal anders zijn.

Dit is de manier waarop ik denk dat het plaats vond. Ik twijfel er niet aan dat hij droog stond. Ik twijfel er niet aan dat hij maar deed alsof. Ik twijfel er niet aan dat hij zo recht was als een geweerloop en twee keer zo leeg. Ik twijfel er niet aan dat het waar was. Maar wat is het antwoord daarop? Deze man werd zó wanhopig dat het was van: 'Oh God, dood me, dood me of vervul me, maar ik kan niet verder leven zo'. En ik geloof dat toen hij dat deed, hij zichzelf letterlijk tot het punt bracht waarop hij doorbrak. Hij was zó wanhopig dat hij ging geloven, het moet vanavond gebeuren. Hij strekte zich uit en nam de liefde van God in ontvangst die er altijd al was geweest voor hem.

Maar zo bracht hij het niet. Hij bracht het zo, dat het was: God had hem verlaten, God had hem in de steek gelaten en door zijn zoeken kwam God opeens weer en vulde hem opnieuw. En toen ik hoorde hoe hij het zo bracht, dacht ik: 'Zo goed als het nu is, deze man is krachtig en vol met de vreugde van de Heer, maar hij koerst recht af op een totale mislukking. Want er zal een volgende keer komen dat je van de berg naar beneden daalt en dat je emoties afkoelen en je verlaten. Je moet opgebouwd worden, en je moet bemoedigd worden, maar in plaats van dat te doen door het Woord en door de kracht van de Heilige Geest, gaat hij zitten wachten tot hij weer tegen de muur knalt en weer van het balkon wil springen voordat hij wanhopig genoeg is.' En ik verzeker je dat hij die

---

⁹ Epifanie: goddelijke openbaring, of openbaring, verschijning van God. Vgl. Jesaja 6: 1 In het jaar dat koning Uzzia stierf, zag ik de Heere zitten op een hoge en verheven troon, en de zomen van Zijn gewaad vulden de tempel. 2 Serafs stonden boven Hem. Ieder had zes vleugels: met twee bedekte ieder zijn gezicht, met twee bedekte hij zijn voeten, en met twee vloog hij. 3 De een riep tot de ander: Heilig, heilig, heilig is de HEERE van de legermachten; heel de aarde is vol van Zijn heerlijkheid! 4 De deurpinnen in de drempels schudden door de stem van hem die riep, en het huis vulde zich met rook. 5 Toen zei ik: Wee mij, want ik verga! Ik ben immers een man met onreine lippen en woon te midden van een volk met onreine lippen. Mijn ogen hebben namelijk de Koning, de HEERE van de legermachten, gezien.

cyclus weer zal doorlopen, vanwege de theologie die hij heeft. Dat gaat gebeuren!

Maar je kunt ook op het punt komen waarop je zegt: 'Vader, Uw Woord zegt het en ik weet dat U mij nooit zult verlaten of in de steek laten. U houdt heel intiem van mij. En als ik dat niet zo ervaar, dan ligt dat niet aan U, maar aan mij omdat ik daar niet in verblijf. En waarschijnlijk komt het omdat ik niet afhankelijk van U ben gebleven. Ik heb gedacht dat ik het zelf wel afkon. En ik heb mijn eigen ding gedaan en heb niet U met mijn hele hart gezocht.' Je bekeert je daarvan en gaat weer terug God zoeken met je hele hart, aanbidden, en jezelf opbouwen. Je vertelt jezelf hoezeer God je liefheeft. Je bemoedigt jezelf. En als je het niet merkt: zorg dat je vol wordt! Je hoeft niet op God te gaan zitten wachten om je op een bepaalde onzekere datum te vullen! Vervul jezelf! En het kan helpen om naar een conferentie te gaan, waar andere mensen in geloof spreken en waar de vreugde van de Heer is, in een gezalfde aanbidding en bediening. Dat zijn allemaal dingen die je kunt doen om jezelf te bemoedigen.

Ik verzeker je dat ik anders ben na zo'n conferentie als deze. Het helpt me. Maar het helpt me om mijn focus weer terug te krijgen op waar ze zou moeten zijn. Het herinnert me aan dingen als dit. En het is niet omdat plotseling God iets nieuws in mijn leven heeft gedaan.

Ik weet niet of dit je zal helpen, maar dit zijn dingen die mijn geloof opbouwen. En nogmaals, mijn geloof is niet volmaakt en ik ben niet de krachtigste geloofsmens hier binnen, maar ik kan je wel verzekeren dat ik een van de meest stabiele en constante vreugde relaties met God heb van wie ik ook maar ken. En ik kan je verzekeren dat dit komt door de dingen waar ik het over gehad heb. Ik wéét dat God me liefheeft. Ik heb dat ervaren. En daardoor ben ik vervuld met de volheid van God en ik weet dat het geen enkel verband heeft met mijn goedheid. En het is zeer zeker niet gebaseerd op mijn gaven en vermogens. Als je dit begrijpt is het gewoon geweldig, wonderbaar. Prijs God.

Ik hoop dat Tim het niet erg vind als ik dit vertel. Maar Tim Nicholson is een goede maat van mij, en toen hij naar Colorado Springs kwam, was hij eerder in de bediening geweest. En toen hij hier kwam had hij geen bediening. Dat was ontmoedigend voor hem. Hij kwam hier met financiële problemen. En dan bedoel ik ernstige financiële problemen. En hij begon te werken in het waterbedrijf, hielp mensen en zo. Hij deed zijn uiterste best en probeerde te doen wat hij kon. En op een avond kwam hij toen wij een offer zouden ophalen. En ik moest weg omdat Tim met me wou spreken. En ik liet Linus het offer ophalen.

Tim vertelde me toen al deze dingen. Hij had het financieel erg moeilijk. En omdat hij niet meer in de bediening stond, had hij het moeilijk met schuldgevoel en veroordeling. Hij had ook fysieke strijd, hij had lichamelijke problemen. En hij vertelde me over alles wat er verkeerd was in zijn leven en hij zei: 'Ik trek het gewoon niet langer'. En ik zei: 'Goed zo!' Ik zei: 'Dit is geweldig'. En ik weet nog dat Tim op slag ontuchtterde zo van: 'Wat'?

En ik zei: 'Tim, man, dit is wat God al zo lang bij je probeert te bewerken, dat jij het niet kunt doen. Nú is God in staat het te gaan doen'. En dat raakte Tim. Hij kreeg een openbaring van Gods genade. En nu zijn Tim en Bobby voorspoedig van top tot teen. Ze zijn gezegend als ze uitgaan, gezegend als ze ingaan. En de dingen functioneren in hun leven. En ik denk dat het keerpunt kwam toen hij aan het einde van zichzelf kwam en zei: 'Ik

kan het niet meer. Ik heb Uw genade nodig'. Amen? En dat hebben we allemaal nodig. God zal het je laten doen totdat jij besluit dat je het niet langer kunt. En dán kan Hij aan de slag!

Ik herinner me dat toen onze jongste zoon Peter 3 jaar oud was, hij helemaal niet praatte totdat hij 3 jaar was. En ik maakte me er niet echt zorgen over, want onze eerste zoon, begon te praten toen hij zeven maanden was, en hij is er nooit meer mee gestopt, dus ik vond het niet zo erg. Mijn ouders namen mij mee naar de arts toen ik 3½ was omdat ik nog niets kon zeggen behalve mamma en pappa. Ze dachten dat er iets mis was. Ze onderzochten me en de arts zei: 'Waarom zou hij praten? Hij heeft vier mensen om zich heen en het enige wat hij hoeft te doen is wijzen en kreunen en hij krijgt alles wat hij wil'. En ik weet nog dat ik thuis kwam, en dit is mijn herinnering, ik geloof dat ik nog steeds een flesje gebruikte, het zag er voor mij als een flesje uit, maar het vroegste wat ik me herinner is dat ik een flesje wilde, en dat ze het boven op de koelkast zetten, en ze zeiden: 'Je krijgt het niet totdat je 'melk' zegt'. En ik ging op de grond zitten janken. Dat is het vroegste dat ik me in mijn hele leven kan herinneren. En ik moest dus beginnen te praten.

Maar in ieder geval, met drie jaar oud sprak Peter niet. Hij zei niet eens mamma of pappa. Hij zei helemaal niets. En ik herinner me nog dat ik in Canyon City was, en we aten in een restaurant. En toen we naar buiten gingen pakte hij de deurklink. Hij was altijd een onafhankelijke jongen, hij wilde alles zelf doen. Hij pakte de deurklink en zette zijn voet tegen de deur. Zo ging die deur natuurlijk nooit open als hij zijn voet er tegen zette. En hij begon te trekken en te kreunen. En hij werd boos op die deur en spande zich tot het uiterste in, in een poging die deur te openen.

Ik stond er naast en hij keek naar mij op en wilde dat ik de deur open deed. Ik wist precies wat hij wilde, maar ik wilde dat hij ging praten. En ik zei: 'Peter, ik doe het niet totdat jij stopt en het mij laat doen'. En hij werd woedend en bleef maar aan die deur trekken. En ik stond daar voor een eeuwigheid. En tenslotte gaf hij het op. En toen hij opzij ging, opende ik de deur. En zodra hij dat deed sprak de Heer tot mij: 'Weet je, zo zit het ook met jou. Zolang jij denkt dat jij het kunt doen, laat Ik je het doen. Maar als jij ermee ophoudt, zet Ik mijn kracht vrij'. Ik gebruik dit heel wat keren. Weet je, je moet leren sterk te zijn in Hem. En in de kracht van Zijn macht en niet in je eigen macht.

Gods liefde voor jou begrijpen, en vooral Zijn onvoorwaardelijke liefde voor jou is een sleutel tot geloof. Geloof werkt door liefde. En als je de hoogte, de diepte, de lengte en de breedte van Gods liefde gaat begrijpen, dan garandeer ik je dat je de volheid van God zult ervaren. Ik verontschuldig me niet voor deze opmerking. Als jij de liefde van God begrijpt en daarin wandelt, zul je vervuld zijn met de volheid van God. Als je niet vervuld bent met de volheid van God, dan heb je geen openbaring, of ben je niet gefocust op de openbaring die God je heeft gegeven van de liefde van God.

Dus het enige wat je hoeft te doen is terugkeren en jezelf de liefde van God toedienen. Bewaar jezelf in de liefde van God door het bidden in tongen en jezelf opbouwen in je meest heilig geloof. En prijs God, we hebben geen uitvlucht. Er zijn misschien redenen, oorzaken, er gebeuren dingen en onze aandacht wordt daardoor afgeleid en we stoppen met doen wat het Woord zegt, maar we hebben geen verontschuldiging. Je kunt jezelf bewaren in de

liefde van God. Je kunt zo gelukkig zijn als je zelf wilt zijn. Je kunt zo vol van God zijn als je wilt zijn.

Ja, dit is een van de redenen dat ik zo graag in de bediening sta met deze mensen. Ze zijn nooit 'uit'. Ze komen nooit met: 'Oh, er is iets gebeurd en ik kan nu niet bedienen'. Ik ben al twintig jaar met deze kerels samen en ze hebben vreselijke dingen meegemaakt. Ik ben bij Bob en Joy geweest, twee weken nadat Jeanette in coma raakte. En toen ik bij Jeanette was, had ik nooit iemand in het ziekenhuis gezien die er zó beroerd uit zag, en nog steeds in leven. En Bob en Joy waren sterk en krachtig. Ze kwamen naar de leidersconferentie. Het beïnvloedde op geen enkele manier de manier waarop zij bedienden. Ze waren nog steeds krachtig in geloof. En ik verzeker je dat het niet kwam omdat ze zich zo vóelden, maar het kwam omdat ze zo gelóófd. En ze bemoedigden zichzelf in de Heer en gingen niet zitten wachten tot er iets gebeurde. Ze stortten niet als een kaartenhuis in elkaar en gingen maar op God zitten wachten tot Hij iets zou doen.

Ik ben met Dave en Bonny geweest. Ze hebben deze week enkele getuigenissen gegeven over wat er met hen gebeurd is. We waren bij hen op de dag nadat al hun inboedel in beslag was genomen. Je zou denken dat ze net de loterij hadden gewonnen, want ze waren zich aan het verheugen en God aan het prijzen. En Bonny vertelde over hoe de Sheriff de hoek daar aan het bewaken was. En ze getuigde tegen hem. Ze getuigde ook tot een van de verhuizers geloof ik. En hij werd wederom geboren en keerde tot de Heer. Ze behandelden hen vriendelijk en met respect. Je zou niet hebben gemerkt dat net hun bed was weggehaald, al het meubilair in hun huis in beslag was genomen. Alles hadden ze meegenomen. Weet je, de meeste mensen zouden gewoon in elkaar storten. Maar zij waren gewoon God aan het loven en prijzen. Bonny was die hele periode gewoon gewéldig.

Ik ben met Charly en Gill over de hele wereld geweest. Ze waren doodmoe, uitgeput, hadden allerlei problemen. Ik herinner me bij Joyce Meijer, er waren tijden dat ze financieel de grootste moeite hadden. Ze hadden allerlei soorten problemen, maar ze spraken er nooit over. Ze deden hun bediening door de bekwaamheid van God. Het ging niet over hén en om wat zij voelden.

De reden dat ik dol ben op deze mensen is dat je op ze kunt rekenen. We doen dit al 21 jaar samen en hebben nog nooit een mislukte conferentie gehad. Ze lijken ieder jaar wel beter te worden. En heel veel daarvan is eraan te danken dat deze mensen hier wéten dat ze gezalfd zijn. Ze kennen het Woord van God. En ze hebben geloof en zijn standvastig en geloven erin. En weet je, er zijn tijden dat wij allemaal wat beter bezig zijn dan andere keren, maar ieder van ons beseft dat God leeft.

Hetzelfde met Dave, Don en Wendy. We zijn met hen de hele wereld over geweest. En Don heeft nooit een mislukt concert gehad, in ieder geval niet waar ik bij was. Het kan best een andere keer zijn geweest. Maar ik heb hen meegemaakt in grote tegenslagen. Ik heb hen meegemaakt in beroerde omstandigheden. En ze hadden gewoon God lief en gingen verder.

Broeders en zusters, dat is wat je moet doen. Het gaat niet om ons. Het gaat om Jezus. Als het niet 'ik' is die leeft, maar Christus die in mij leeft,¹⁰ dan kan ons leven altijd en onder alle omstandigheden stabiel zijn. Want Hij is dezelfde, gisteren, heden en tot in eeuwigheid.¹¹ Onze instabiliteit is gewoon een getuigenis van onze vleeselijkheid. Omdat we niet in de geest wandelen, we vertrouwen niet op de genade van God. In plaats daarvan zijn we in het vlees! Want God is nooit onstabiel. God is getrouw en betrouwbaar tot het uiterste. En als wij niet betrouwbaar zijn komt dat niet omdat God ons niet heeft aangeraakt of ons niet heeft gezalfd, of niets doet, maar omdat wij niet in Hem blijven.

De hele kwestie is dus: blijf in Hem. Blijven in de liefde van God. Amen? Ik weet dat een hoop mensen dit niet bevalt, maar mij wel. Zo heb ik geleerd te leven en ik ben er nog niet volledig, maar ik ben op weg. En dit is de richting die ik uit ga. En het werkt. Prijs God. God houdt van ons. En als je niet de liefde van God ervaart, ga voor de spiegel staan en preek tot jezelf, totdat je wél de liefde van God ervaart en voelt.

Als jij je niet gezalfd voelt, is dat een leugen. De waarheid is dat Hij die ons geroepen hééft en ons gezalfd hééft, is God. En de zalving die wij van Hem hebben ontvangen blijft in ons en verlaat ons nooit.¹² Je bent nooit ongezalfd. Er zijn gewoon momenten dat jij niet gelooft dat je gezalfd bent en andere momenten dat jij wel gelooft dat je gezalfd bent. Maar de waarheid is, dat God ons altijd gezalfd heeft en als jij over jouw angsten en veroordeling heen kunt stappen en in geloof gaan, dan ben je altijd gezalfd.

God heeft ons een belofte gegeven: als wij op zieken de handen zullen leggen, dan zullen ze genezen. Als wij zouden kijken naar wat Gods Woord zegt, in plaats van wat wij zien en hoe wij ons erover voelen en er dogmatisch over worden, dan zouden we andere resultaten zien.

Broeders en zusters, ik ben van mening dat er gewoon geen uitvlucht bestaat voor ons om zo ongelovig te zijn als we zijn geweest. En dat komt gewoon omdat we de liefde van God niet begrijpen. Als je gewoon gaat verblijven in de liefde van God, en je richt op Zijn onvoorwaardelijke liefde, verzeker ik je dat geloof voor zichzelf gaat zorgen. Geloof is helemaal niet moeilijk. Een baby ligt niet in de armen van zijn vader voortdurend te zeggen: 'Ik belijd met mijn mond en geloof in mijn hart dat mijn vader me niet laat vallen'. 'Ik belijd dat hij me vandaag te eten geeft'. 'Ik belijd dat ik een fiets krijg als ik vier jaar oud ben'. Een klein kind vertrouwt gewoon op zijn vader. Het is allemaal gebaseerd op relatie.

De reden waarom wij denken dat wij God in een hoek moeten drijven en bidden en bestraffen en dat we honderd mensen bij elkaar moeten krijgen

---

¹⁰ Galaten 2: 20 Ik ben met Christus gekruisigd; en ik leef, niet meer ik, maar Christus leeft in mij; en voor zover ik nu in het vlees leef, leef ik door het geloof in de Zoon van God, mDie mij heeft liefgehad en Zichzelf voor mij heeft overgegeven.

¹¹ Hebreëen 13:8 Jezus Christus is gisteren en heden Dezelfde en tot in eeuwigheid.

¹² 1 Johannes 2:20 Maar u hebt de zalving van de Heilige en u weet alles. 2:27 En wat u betreft, de zalving die u van Hem hebt ontvangen, blijft in u, en u hebt het niet nodig dat iemand u onderwijst; maar zoals deze zalving u onderwijst met betrekking tot alle dingen – en die zalving is waar en is geen leugen – en zoals zij u heeft onderwezen, zo zult u in Hem blijven.

om Zijn arm om te draaien en het te laten geschieden, komt allemaal omdat we geen goede relatie met Hem hebben. Amen of wee mij?

Vader, wij houden van u en wij danken u gewoon omdat U van ons houdt...

Hebt u vragen of commentaar n.a.v. deze studie of vertaling, neem dan gerust [contact](#) met ons op.

Over de auteur:

Het onderwijs van Andrew Wommack bereikt miljoenen christenen over de hele wereld. Dit radicale onderwijs doorbreekt tradities en leringen die soms generaties lang zijn overgeleverd, maar niet gebaseerd blijken te zijn op een grondig kennen en begrijpen van Gods Woord. Door Wommacks onderwijs vallen voor veel christenen de puzzelstukjes van de Bijbel op hun plaats, waardoor het weer een springlevend boek wordt dat hen leven geeft, zoals God het altijd bedoeld heeft.

Indien u bent gezegend door deze studie, geef haar door aan anderen van wie u denkt dat ze erdoor gezegend kunnen worden. Ook kunt u de verspreiding van het onderwijs van Andrew Wommack in Nederland ondersteunen door een gift over te maken op rekening IBAN: NL83 RABO 0114 1764 85 t.n.v. Andrew Wommack Ministries Nederland te Naarden. Ook kunt u overwegen partner te worden. Dit is al mogelijk vanaf €10,- per maand. Iedere nieuwe partner ontvangt een boek naar keuze (ter waarde van van max. €12,-).

Inmiddels zijn de meerdere studies van Andrew Wommack in boekvorm in het Nederlands verschenen. Graag verwijzen wij u daarvoor naar onze website www.andrewwommack.nl